

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.64/2022/16.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. április 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2022. január 5. napján kihirdetett, 24.B.330/2021/51. számú ítéletét a jelen eljárásban érintett IV. rendű és V. rendű vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

V. rendű vádlottal szemben 10.000 (tízezer) forintra vagyonekőbzást rendel el.

A IV. rendű vádlottal szemben kiszabott 350.000 (háromszáz-ötvenezer) forint pénzbüntetést e vádlott az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 14 (tizennégy) hónapon keresztül minden hónap 10. napjáig havi 25.000 (huszonötezer) forintos részletekben fizetheti meg.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokon eljáró Debreceni Törvényszék a 24.B.330/2021/51. számú ítéletével bűnösnek mondta ki IV. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata, (3) bekezdés], V. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata, (3) bekezdés]. Ezért IV. r. vádlottat 4 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 350 napi tétel pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltás büntetésre ítélte azzal, hogy a pénzbüntetés egy napi tételét 1.000.- forintban állapította meg, és az így kiszabott 350.000.- forint pénzbüntetésre 20 havi részletfizetést engedélyezett. V. r. vádlottat 4 év 2 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, valamint 5 évre a közügyek gyakorlásától eltiltotta azzal, hogy a pénzbüntetés napi tételét 1.000.- forintban állapította meg, és az így kiszabott 400.000.- forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, a vagyonekőbzásról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

[2] Az ítélettel szemben az ügyészség mindkét vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú szabadságvesztés és magasabb összegű pénzbüntetés kiszabása iránt jelentett be fellebbezést, továbbá IV. r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú közügyektől eltiltás és a pénzbüntetés részletekben történő megfizetésének módosítása végett azzal, hogy az a napi tétel összegével osztható legyen.

[3] A vádlottak és védők kizárólag a kiszabott büntetések enyhítése végett éltek jogorvoslattal.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.19/2022/3. számú átiratában a fellebbezést fenntartotta és rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek betartásával folytatta le az eljárást, nem vétett olyan abszolút vagy relatív eljárási hibát, amely az ítélet érdemi felülbírálatát akadályozná. A vádlottak a vádiratban foglalt tényállást és jogi minősítést elfogadták, e körben beismerő vallomást tettek és lemondtak a tárgyaláshoz való jogukról. A beismerő vallomásukat a törvényszék végzésével elfogadta. A bejelentett fellebbezések kizárólag a kiszabott büntetés támadták, ezért a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálhatja az elsőfokú bíróság ítéletének a megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. A kiszabott büntetés vonatkozásában a beismerés esetére az ügyész által az előkészítő ülésen előadott mértékes indítvány már értékelte a vádlottak beismerését, valamint a feltárt alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság eltúlzottan értékelte a vádlottak javára fennálló enyhítő körülményeket, míg nem vette kellően figyelembe a vádlottak terhére a feltárt súlyosító tényezőket. Ezért az ügyészség a fellebbezést fenntartotta azzal, hogy IV. r. vádlott esetében a gépjárműre vonatkozóan elrendelt vagyonelkobzás tekintetében nem az elkobzás, hanem a Be. 323. § (1) bekezdése szerinti intézkedés indokolt, miszerint a terheltnak kiadandó lefoglalt dolgot a pénzbüntetés, vagyonelkobzás, bűnügyi költség biztosítására tartsa vissza.

[5] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 598. § (5) bekezdése alapján védői indítványra a Be. 599. § (1) bekezdésére figyelemmel nyilvános ülésen bírálta el.

[6] A nyilvános ülésen a vádlottak és védők a büntetés enyhítését célzó fellebbezésüket fenntartották, az ügyészség a nyilvános ülésen nem vett részt.

[7] A bejelentett fellebbezések kizárólag a kiszabott büntetést sérelmezték, azt a Be. 583. § (3) bekezdés a/ pontja alapján jelentették be, ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek alapvetően a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. Kiterjedt azonban a felülbírálat az elsőfokú ítéletnek a fellebbezéssel nem érintett Be. 590. § (5) bekezdés szerinti rendelkezéseire is. A 2022. március 01. napjától hatályos rendelkezések alapján ez a felülbírálat nem csupán a Be. 607. § (1) bekezdése és a Be. 608. § (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezési okokra, hanem a Be. 609. § (1) bekezdés szerinti ún. relatív hatályon kívül helyezési okokra is kiterjedt a bűnösség megállapítására vonatkozó és a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezések mellett.

[8] Ennek indoka az, hogy a másodfokú nyilvános ülés időpontjában már hatályos volt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvénynek az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez

kapcsolódó egyéb törvények módosításáról szóló 2021. évi CXXXIV. törvénnyel történt módosítása.

[9] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék nem vétett olyan abszolút vagy relatív eljárási hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont, 609. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a)-d) pontok]. Ilyen eljárási hibára nem is történt hivatkozás. Mindezen felülbírálat azonban nem érintette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságát [Be. 591. § (2) bekezdés a/ pont].

[10] Ugyanakkor az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az ítélettel nem érintett vádlottak vonatkozásában is tartalmaz - jelen ügy szempontjából irreleváns - megállapításokat, ezért a tényállás [7] – [9] bekezdését, [11] bekezdését, [15]-[29] bekezdését, [34]-[37] bekezdésében rögzítetteket mellőzi.

[11] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet [38] bekezdéséből mellőzi a III. r. vádlottra, VI. r. vádlottra, VIII. r. vádlottra, XI. r. vádlottra és vonatkozó megállapításokat. Továbbá pontosítja azzal, hogy V. r. vádlott további 10.000.- Ft összeggel gazdagodott a kábítószeres értékesítése során.

[12] A fent írtak V. r. vádlott vonatkozásában nem jelentik a tényállás módosítását, mert az elsőfokú ítélet [30] bekezdése tartalmazza azt, hogy e vádlott VI. r. vádlottal együtt megszerzett összesen felül ... budapesti lakosnak öt alkalommal, alkalmanként 1 gramm speed port értékesített 2.000.- Ft grammonkénti áron. Mindössze az összegzés során a [38] bekezdésben elmulasztotta ezt feltüntetni az elsőfokú bíróság.

[13] A törvényszék a vádlottak előkészítő ülésen tett bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadta, a vádlottak a tárgyaláshoz való jogukról lemondtak, ezért az ítéltábla a büntetés kiszabásának felülbírálata során figyelemmel kellett lennie a Be. 565. § (2) bekezdés rendelkezésére, melynek értelmében nem szabható ki súlyosabb büntetés, illetve nem alkalmazhat súlyosabb intézkedés, mint amelyet a vádirat, illetve az ügyész által az előkészítő ülésen előterjesztett indítvány tartalmaz.

[14] A büntetőeljárás törvény a terhelti együttműködésre hangsúlyt fektető ezen koncepciója azonban kizárólag a súlyosabb büntetés kiszabását korlátozza, a bíróság büntetés kiszabásának jogkörét nem vonja el, a feltárt büntetés kiszabási körülmények mérlegelése alapján a bíróságnak lehetősége van enyhébb büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására.

[15] A Be. 565. § (2) bekezdésének rendelkezése az ügyészség által a büntetések súlyosbítása érdekében bejelentett fellebbezésnek is korlátját képezi. IV. r. vádlott esetében a szabadságvesztés tartama 6 hónappal, végrehajtási fokozata börtön helyett fegyház, míg a közügyektől eltiltás időtartama 1 évvel, a pénzbüntetés mértéke 400.000.- forinttal súlyosbítható. V. r. vádlott esetében a szabadságvesztés tartama 4 hónappal, végrehajtási fokozata börtön helyett fegyház, míg a pénzbüntetés összege 350.000.- forinttal súlyosbítható.

[16] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta és a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben a büntetési céloknak megfelelő, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tettarányos büntetéseket szabott ki, melyek szükségesek, egyben elégségesek és megfelelnek az egyéniesítés elveinek is. A büntetések egyik vádlottnál sem túl szigorúak, lényeges

enyhítésükre az ítéltábla nem látott alapot, ezért a védelmi fellebbezések az enyhítésre irányulóan sem voltak alaposak. A büntetések túl enyhének sem ítéltetők, figyelemmel az időmúlásra és a terhelti beismerésekre, nincs indok lényeges súlyosításra sem, ezért az arra irányuló ügyészi jogorvoslat sem volt megalapozott [Be. 606. § (4) bekezdés].

[17] A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (továbbiakban Bv. tv.) 42. § (2) bekezdés alapján pénzbüntetés részletekben történő megfizetésének engedélyezése esetén a havonta fizetendő összeget úgy kell meghatározni, hogy az osztható legyen az ügydöntő határozatban megállapított napi tétel összegével.

[18] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által IV. r. vádlottal szemben kiszabott 350.000.- Ft pénzbüntetés megfizetésére engedélyezett részletfizetés ezen törvényi kíváncsolomnak nem felel meg, ezért az ítéltábla a részletfizetés mértékét a Bv. tv. 42. § (2) bekezdésének megfelelően módosította.

[19] A törvényszék V. r. vádlott vonatkozásában a bűnös úton szerzett vagyon elvonásáról nem rendelkezett. A VI. r. vádlottal szemben meghozott, 36. sorszámú ítéletében rendelkezett az e két vádlott által közösen megszerzett gazdagodásról, azonban a további 10.000 forintról V. r. vádlott esetében nem. Ezt az ítéltábla pótolta.

[20] A Fellebbviteli Főügyészség indítványozta IV. r. vádlottól lefoglalt forgalmi rendszámú típusú gépjárműre a vagyonelkobzás módosítását. Az ítéltábla megállapította, hogy ez nem indokolt, az elsőfokú bíróság ítélete [53] bekezdésében pontatlanul tartalmazza a vagyonelkobzás elrendelésének jogszabályi hivatkozását, az a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja helyett helyesen Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pont. Ezen jogszabályi rendelkezés értelmében az ellenkező bizonyításáig vagyonelkobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés [176. § (1)-(4) és (6) bekezdés, 177. § (1) bekezdés b) pont, c) pont cb) alpont és (2)-(3) és (5) bekezdés] elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan. Az élettársi kapcsolatban élő, két gyermeket havi 220.000.- Ft jövedelemből nevelő, ...felé fennálló hiteltartozást törlesztő IV. r. vádlott 2018. december 06. napjától tulajdonosa a kb. 500.000.- Ft értékű gépjárműnek. A személyi körülményeihez képest magas értékű gépkocsit tehát a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerezte, ezért az a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pontja alapján vagyonelkobzás alá esik.

[21] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további járulékos kérdésekről, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatás lehetőségéről, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről, ezért a Be. 590. § (7) bekezdésében foglalt intézkedés szükségessége nem merült fel.

[22] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alkalmazásával a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg a törvénynek

megfelelő rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és 605. § (1), (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2022. április 13.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Sörös László sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 24.B.330/2021/51. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. április 13.

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke